

Biên lai để nhớ tình bạn

August 26, 1997

Ngày 22. 6. 97, tôi đến thăm các con tôi ở Long Beach lúc đó là 11 giờ trưa, con dâu tôi là Lê Kim Hào đang làm việc ở trong bếp; ngoài ra có cháu nội tôi là Huỳnh Mai-Hiền, 16 tuổi cũng ở nhà quanh đó.

Ngoài vài câu thăm hỏi, con dâu tôi có nói "Con thường ba quía" tôi nói "thiệt hả" vậy thì cho ba thêm một cái. Nó từ chối rồi chạy ra bàn ăn tiếp tục làm đồ ăn. Ngoài ra tôi không nói thêm một câu nào, hoặc một cử chỉ nào khác cả, ở bên này thêm 20 năm cũng tưởng chỉ là tỏ tình thân mật với con cháu. Sau vài hôm, nó nói lại là: "Con tưởng ba tôi có việc gì khác chi". Con trai tôi là Ming Wong có hỏi lại, thì 3 mặt một lời, tôi cũng kể lại mọi chuyện như trên.

1) Con việc sau này cũng còn phải nói; con dâu tôi và má nó nhớ tôi lái xe đi chỗ Bolsa, rồi sau vào một tiệm Vàng để mua một ông Phật bằng Vàng, trị giá 500 đô để đeo ở cổ. Tôi còn nhớ là tiệm Ngọc - Quang Jewelry. Nhưng 2 mẹ con cái lớn là để quên tiền; nhớ credit card của tôi để đảm bảo mua, rồi sẽ trả tiền mặt cho tiệm. Tôi may chưa trả lại đồng nào.

2) Con dâu tôi nhớ dùng Credit Card của tôi để xin card mua chiều đồ của tiệm Northam, mua rồi rồi trả đi trả lại là tiền mặt.

3) Chuyện nữa là má Kim Hào, là già phụ 10 năm & 10 tôi hết cũng là 3 năm, nó nói làm mai mối cho tôi; tôi may không đi tới đâu cả, William M. Huynh